

Nr 114.

Av herr Dahlgren m. fl., om ökad semesterlön åt arbetstagare.

Vid 1947 års riksdag motionerades om höjd semesterersättning för arbetstagare. I motionen framhölls, att förbättringar fortfarande vore nödvändiga om andemeningen med semesterlagen skulle kunna uppnås, nämligen att arbetstagarna beredas möjlighet att under semestertiden komma bort från den vanliga miljön och hämta nya krafter för sin insats i produktionslivet.

Motionärerna hänvisade till den alltmer stegrade arbetstakten på arbetslivets alla områden. De få semesterdagar, som stå till buds, måste därför kunna utnyttjas till vila och avkoppling i lämplig miljö. Den ersättning, som enligt lagen utgår för semester, överstiger inte den lön, som utgår för arbetad tid. Den lön, som i allmänhet utgår, är å andra sidan så knappt tilltagen, att den nätt och jämnt täcker de dagliga behoven. Under dessa förhållanden är det vanligen otänkbart att några medel kunna avsättas för att täcka semesterbehovet, detta särskilt i en tid då arbetarnas reallöner undergrävas genom ständiga prisstegringar.

Många arbetstagare få på grund av ekonomiska skäl tillbringa semestern i hemorten, d. v. s. i den vanliga miljön. En höjning av semesterlönerna skulle innebära större möjligheter för arbetstagarna att utnyttja semester på ett sådant sätt som i lagstiftningen avses.

Föregående års motion om högre semesterersättning avsågs med i huvudsak den motiveringen, att frågan borde lösas genom överenskommelse mellan arbetsmarknadens parter. Då semesterns längd liksom löns storlek under semestern på sin tid fastställts av riksdagen, anse vi självklart att det också tillkommer riksdagen att besluta om en höjning av semesterlönerna. Först ett beslut av riksdagen garanterar, att en högre semesterersättning kommer att gälla för alla för vilka semesterlagen är gällande.

I anslutning till vad vi här anfört föreslå vi,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till ökad semesterlön åt arbetstagare.

Stockholm i januari 1948.

Gunnar Dahlgren.

Axel Nordström.

Gunnar Adolfsson.
